

ninger, der ere fremsatte af et andet Mindretal, nemlig af det ærede Medlem fra Wro (Frederiksen) og det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (S. Madsen), der overhovedet ere imod Ansættelsen af Embedskonsuler. De ærede Medlemmers Hovedbetragtning er den, at de ikke ville gaa med til at skabe et større Antal ny Embeder, tilmed Embeder, der i alt Fald til Dels ere forbundne med Pensioneret. Jeg er for saa vidt af samme Mening som de ærede Medlemmer, som heller ikke jeg i Reglen ønsker at forøge vore Embedsmænds Antal. Vi have, tror jeg, allerede i Forvejen et ret anseeligt Antal af dem paa alle mulige Omraader. Men paa den anden Side synes det mig, at i det her foreliggende Tilfælde kan der ikke tillægges Betænelighederne nogen synderlig Bægt; det drejer sig i Virkeligheden om en Foranskaffning af meget begrænset Rækkevidde. Konsuler have vi allerede i Forvejen, og vi kunne ikke undvære dem. Spørgsmaalet bliver da væsentlig, hvilken Karakter man skal give Konsulerne, og hvorledes man skal anvende de Midler, som nu en Gang i en eller anden Form bruges til Konsulatøjemed. Det ny, hvorom der er Tale, forekommer mig i Virkeligheden kun at være de 30,000 Kroner, som det foreslaas, at Staten skal kunne bidrage ud over, hvad Konsulatafgiften indbringer, og selv for dette Beløbs Bedkommende maa det erindres, at her bliver intet slaaet fast; der aabnes kun Udsigt til, at man vil anvende denne Sum, men man forbeholder sig fuld Frihed til i hvert enkelt Tilfælde at tage under Overvejelse, om man vil give sit Samtykke til Oprettelsen af en ny Post eller ikke. Jeg tror altsaa ikke, at dette Skridt, alt vel overvejet, kan siges at være af en saadan Bestaafenhed, at man behøver, selv fra det Standpunkt, hvorpaa Mindretallet stiller sig, at frygte for, at gaa med til det foreslaede.

Tilbage staar endnu kun at sige et Par Ord om Udgifterne. Som for fremhævet, skal Konsulatafgiften fremtidig indgaa direkte i Statskassen, men saaledes, at et tilsvarende Beløb stilles til Raadighed som Konsulatomidler, for at anvendes dels til Konsulers Lønning, dels til Bederlag for deres Kontorholdsudgifter. For imidlertid at have en bestemt Sum at gaa ud fra, har man fastsat, at der foreløbig kan bruges halvandet hundrede Tusind Kroner; hvis Konsulatafgiften indbringer mere, kan der anvendes mere, men i hvert Fald kan der altsaa disponeres over halvandet hundrede Tusind Kroner. Desuden kan der anvendes yderligere 30,000 Kr. som særligt Bidrag af Statskassen til Lønning af udsendte Konsuler. Endvidere bliver der,

uden for disse Summer, ligesom hidtil at udrede det Beløb, der medgaaer til Dækning af Konsulernes direkte Udgifter, og som f. Eks. i Aar er opført paa Finansloven med ca. 33,000 Kr. Senest inden 1ste Januar 1896 skal der forelægges et samlet Forslag om Konsulatomidlernes Anvendelse enten ved særlig Lov eller ved Finansloven. Spørgsmaalet om Midlernes Anvendelse vil da komme til nærmere Overvejelse i Entkthederne. -- Hermed tror jeg at have gennemgaaet alle de Punkter i Forslaget, som trænge til nærmere Belysning, og skal da slutte med at anbefale Forslaget til Tingets Vedtagelse.

S. Madsen: Som man vil se af Betænkningen, har det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke fuldt ud kunnet slutte os til Flertallet. Som den ærede Ordfører allerede har omtalt, have vi noget afvigende Meninger, og det især paa et Punkt, som er et Principspørgsmaal. Vi ere enige med Flertallet i, at den Maade, hvorpaa Konsulatafgifterne nu opkræves, er uehdlig, byrdefuld og tidspildende. Disse falde ikke ligelig paa alle Stæbe, men forholdsvis stærkere paa de Stæbe, som løbe ofte ind i fremmede Havne, end paa dem, som komme der sjældent. Af dette Hensyn have vi kunnet gaa med til at sætte en fast aarlig Afgift af Stæbe, da vi dermed mene at lette Skibsfarten; derimod have vi ikke ment, det var rigtigt, at gaa til den Afgift, som Flertallet foreslaar, da Skibsvæderierne sige, at den, som vi nu have, er alt for høj, og saa vidt vi have kunnet gøre os bekendte med Udlands Afgifter, navnlig med vore Nabolandes, ere de ogsaa en Del mindre end de, der hidtil have været ydede her, og dem, der nu foreslaas af Flertallet. Det, som nu foreslaas af Flertallet, er paa ingen Maade mindre end det, der nu svares. Afgifterne ere kun regulerede, saaledes at de komme til at falde mere ligeligt; saa vidt jeg kan skønne, vil det blive en Smule mere, skønt det er ikke rigtig klart oplyst, saa man har ikke nogen fuldstændig Norm at gaa efter. Men, som sagt, saa vidt det kan skønnes, hvad der ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører, vil det nok blive fuldt saa meget, som der nu svares, og i Forhold til, hvad andre Lande svare, er det en Del mere. Saa vidt jeg har kunnet gøre mig bekendt med, hvad der svares i vore Nabolande, er Afgiften i Norge 28 Dre pr. Registrerton, i Sverige 41 Dre, medens det efter Flertallets Forslag her vel bliver 63 Dre pr. Registrerton og efter Mindretallets 47 Dre. Det ses altsaa, at det, som der foreslaas her af Mindretallet, er endda mere, end hvad